

חוק להארכת תוקף של תקנות שעת חירום (החוקת תעודת זהות והצגתה),

התשמ"ג—1982

1. תקפן של תקנות שעת חירום (החוקת תעודת זהות והצגתה), התשל"א—1971¹ הארכת תוקף (להלן — התקנות), בשינוי המפורש להלן, מוארך בזה עד יום י"ט בטבת התשמ"ו (31 בדצמבר 1985).
2. בתקנה 4 לתקנות, במקום "500 שקלים" יבוא "5,000 שקלים".

תיקון תקנה 4

ד כ ר י ה ס כ ר

החוקת תעודת זהות והצגתה

2. (א) תושב שמלאו לו 16 שנה חייב לקבל מפקיד הרישום תעודת זהות, לשאת אותה עמו תמיד ולהציגה בפני קצין משטרה גבוה, ראש רשות מקומית, שוטר או חייל במילוי תפקידם כשיידרש לכך על ידיהם.

(ב) אדם יצא ידי חובתו לפי תקנות אלה, אם במקום תעודת זהות ישא עמו ויציג כאמור —

(1) כשהוא חבר הממשלה — תעודת חבר הממשלה;

(2) כשהוא חבר הכנסת — תעודת חבר הכנסת;

(3) כשהוא שופט — תעודת שופט הנושאת את חתימת שר המשפטים ואת תצלומו של השופט;

(4) כשהוא דיין — תעודת דיין הגורשאת את חתימת שר הדתות ואת תצלומו של הדיין;

(5) כשהוא שוטר — תעודת מינוי המעידה שהוא שוטר, הנושאת את תצלומו ושהוצאה לו בהתאם להוראות המחייבות במשטרת ישראל;

(6) כשהוא יוצא-צבא כמשמעותו בחוק שירות בטחון, התשי"ט—1959 [נוסח משולב], או שהתייצב לרישום לפי החוק האמור — תעודת חייל או תעודת התייצבות הנושאת את תצלומו ושהוצאה לו בהתאם להוראות המחייבות בצבא-הגנה לישראל;

1 סעיף 1 תקנות שעת חירום (החוקת תעודת זהות והצגתה), התשל"א—1971, מחייבות תושב שמלאו לו שש עשרה שנים לשאת בכל עת תעודת זהות ולהציגה, לפי דרישה, לפני מי שהוסמך לכך. מי שאינו תושב ומלאו לו שש עשרה שנים, חייב על פי התקנות לשאת עמו ולהציג כאמור תעודה רשמית המעידה על זהותו.

בפעם האחרונה האריכה הכנסת את תקפן של התקנות בדצמבר 1980, ותקפן עומד לפקוע ביום ט"ו בטבת התשמ"ג (31 בדצמבר 1982). מאחר שהנסיבות שבגללן הותקנו התקנות לא נשתנו, מוצע להאריך את תקפן לשלוש שנים נוספות, עד ליום י"ט בטבת התשמ"ו (31 בדצמבר 1985), בשינוי אחד.

2 סעיף 2 תקנה 4 לתקנות קובעת כי העובר על הוראות התקנות, דינו — קנס 500 שקלים. שיעור קנס זה איננו עומד בשום יחס למהות עבירות אלה ולקנסות הקבועים בחוקים אחרים. לפיכך מוצע להעלות את שיעור הקנס ל-5,000 שקלים.

וזה נוסח התקנות:

"הגדרות

1. בתקנות אלה —

"תושב", "תעודת זהות", "פקיד רישום" — כאמור בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה—1965;

"חייל" — כמשמעותו בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו—1955;

"ראש רשות מקומית", "קצין משטרה גבוה" — לרבות אדם שהוסמך על ידי אחד מהם בכתב לצורך תקנות אלה.

1 ק"ת התשל"א, עמ' 539; ס"ח התשל"א, עמ' 109; התשל"ג, עמ' 62; התשל"ה, עמ' 36; התשל"ז, עמ' 33; התשל"ט, עמ' 24; התשמ"א, עמ' 64.

עונשין

4. העובר על תקנות 2 או 3, דינו — קנס 500 שקלים, ובלבד שלא יועמד אדם לדין על אי-הצגת תעודת זהות או תעודה כאמור בתקנה 3 אם תוך חמישה ימים לאחר שנדרש לכך הוצגה לפני מי שדרש את הצגתה, או לפני שוטר בתחנת משטרה, ונקבעה זהותו של האדם על פיה; נקבעה זהותו כאמור יינתן על פי דרישתו אישור בכתב על כך בתחנת המשטרה.

(7) כשהוא סוהר — תעודת מינוי המעידה שהוא סוהר, הנושאת את תצ"ל ומו ושהוצאה לו בהתאם להוראות המחייבות בשירות בתי הסוהר.

תעודה של מי שאינו תושב

3. מי שאינו תושב ומלאו לו 16 שנה ישא עמו תעודה רשמית המעידה על זהותו והנושאת את תצלומו, והוא חייב להציגה לפי דרישה כאמור בתקנה 2(א).